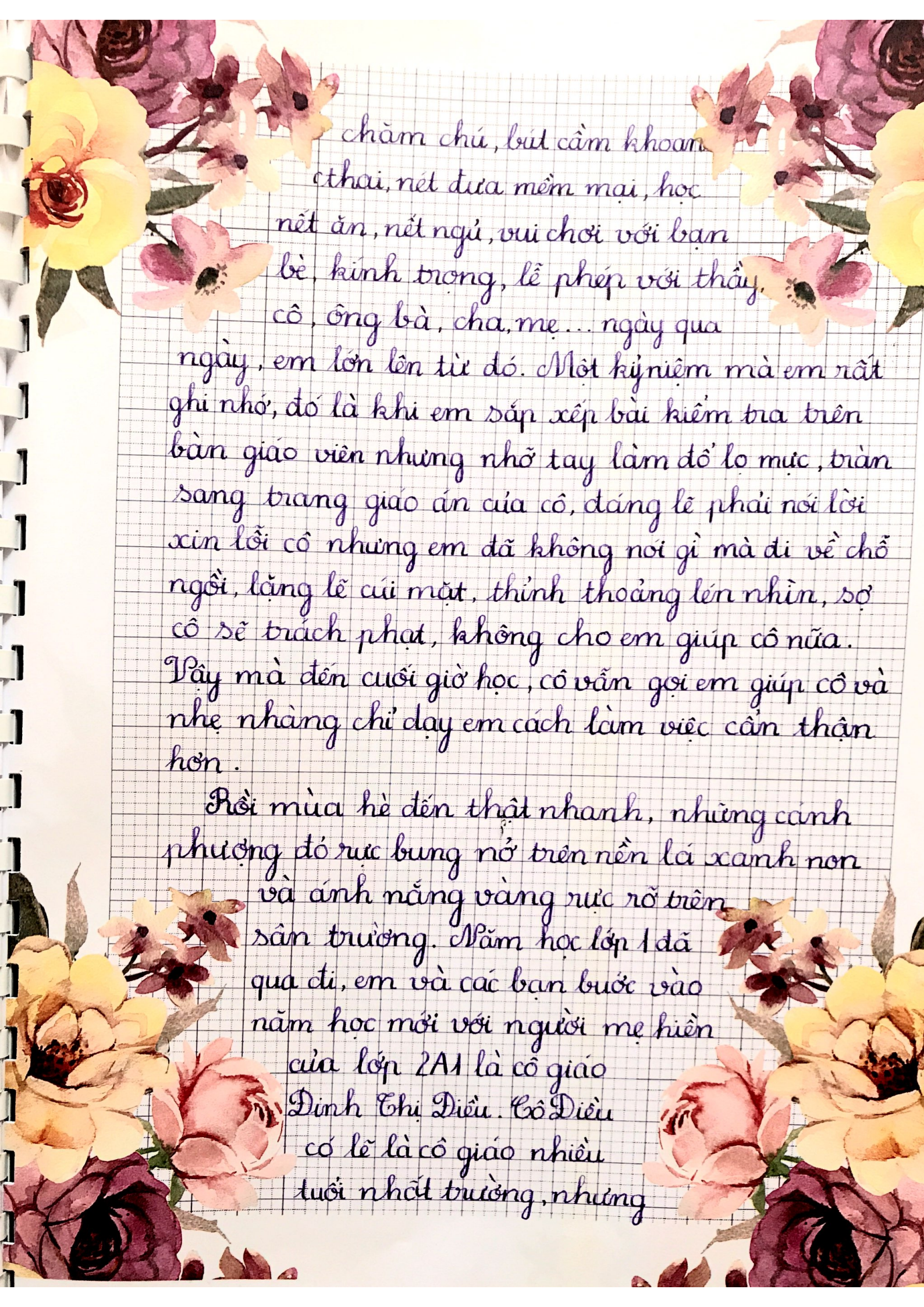

Thời gian trôi qua thật nhanh, thắm thoát đã 5 năm em học tập dưới mái trường Tiểu học Đồ Thị Việt Hưng, quận Long Biên, thành phố Hà Nội. Biết bao nhiêu kỷ niệm của tuổi học trò, cùng thầy, cô và bạn bè, tất cả như mới vừa hôm qua, từ buổi đầu tiên em chập chững những bước đầu tiên vào lớp 1 trong tiếng trống trường vang lên rộn rã, nao nức, bồi hồi, trang nghiêm của buổi lễ khai giảng năm học mới. Em hồi hộp ngắm nhìn ngôi trường với những khối nhà cao hơn, to hơn rất nhiều so với ngôi trường mầm non của em khi ấy.

Cô giáo Lê Thị Cẩm Anh, người mẹ hiền đầu tiên, hiện ra trong tà áo dài tím hồng, ánh mắt dịu hiền, trìu mến, cô dắt tay em vào ngôi nhà chung 1A1, từng ngày, từng bước tận tâm chăm sóc, uốn nắn, dạy dỗ cho em và các bạn bắt đầu từ đây. Những con chữ cái, những thanh âm, vần, sắc của giờ tập đọc, từng nét chữ sắp xếp ngày thêm thẳng hàng, từng phép tính công, trừ, đến sửa sang tư thế ngồi học lưng thẳng ngay ngắn, khoanh tay,

chăm chú, bút cầm khoanh
cưỡi, nét đưa mềm mại, học
nét ăn, nét ngủ, vui chơi với bạn
bè, kính trọng, lễ phép với thầy,
cô, ông bà, cha, mẹ... ngày qua
ngày, em lớn lên từ đó. Một kỷ niệm mà em rất
ghi nhớ, đó là khi em sắp xếp bài kiểm tra trên
bàn giáo viên nhưng nhớ tay làm đổ lọ mực, tràn
sang trang giáo án của cô, đáng lẽ phải nói lời
xin lỗi cô nhưng em đã không nói gì mà đi về chỗ
ngồi, lặng lẽ cúi mặt, thỉnh thoảng liếc nhìn, sợ
cô sẽ trách phạt, không cho em giúp cô nữa.
Vậy mà đến cuối giờ học, cô vẫn gọi em giúp cô và
nhẹ nhàng chỉ dạy em cách làm việc cẩn thận
hơn.

Đời mùa hè đến thật nhanh, những cánh
phượng đỏ rực bung nở trên nền lá xanh non
và ánh nắng vàng rực rỡ trên
sân trường. Năm học lớp 1 đã
qua đi, em và các bạn bước vào
năm học mới với người mẹ hiền
của lớp 2A1 là cô giáo
Dinh Thị Diệu. Cô Diệu
có lẽ là cô giáo nhiều
tuổi nhất trường, nhưng

cô lại rất tâm lý và gần gũi, cô thường nói chuyện nhiều với chúng em. Trong mỗi giờ ra chơi, thay vì đùa nghịch, chạy khắp sân trường, chúng em thường quây quần dưới gốc cây phượng để nghe mẹ Diệu kể rất nhiều câu chuyện hay và có ý nghĩa về tình cảm gia đình, thầy, cô và bạn bè. Có một kỷ niệm với em là năm ấy, nhà trường tổ chức hội thi thể thao và em vinh dự là một trong 10 bạn tham gia đội tuyển của lớp. Quá trình thi đấu, em có phần thiếu tập trung nên đã ảnh hưởng đến thành tích của toàn đội, em rất lo lắng. Nhưng ngay sau trận thi đấu, các bạn cùng nhà đến ôm em, còn cô Diệu xoa đầu, nhìn em thật trìu mến, khiến em cảm thấy vô cùng hạnh phúc trong vòng tay bạn bè và cô giáo. Cũng trong năm học này, lớp 2A1 của em vinh dự được cô Hiệu trưởng Nguyễn Thị Hằng Nga ngợi khen là những búp măng non chăm ngoan, giữ gìn trường, lớp xanh, sạch, đẹp. Năm học mới đến rồi.

lớp 3A1 chúng em được đón cô giáo Pũ Thị Thanh Tâm là chủ nhiệm lớp. Cô Tâm luôn rất lo lắng đến việc học tập, những hành vi ứng xử, biểu hiện thay đổi tâm lý của tuổi học sinh. Chính nhờ sự quan tâm sâu sắc đó, nên cô đã nhận ra và kịp thời tổ chức buổi nói chuyện giữa cô giáo và các bạn nữ trong lớp, giúp cho chúng em có cơ hội được chia sẻ, tăng thêm tình cảm đoàn kết, gắn bó trong tập thể lớp. Em được biết hiện nay cô đã đến nhận công tác giảng dạy ở một ngôi trường mới trong quận Long Biên, em vẫn luôn nhớ về cô và kính chúc cô thật nhiều sức khỏe để tiếp tục sự nghiệp trồng người cao quý.

Người đưa đò gắn bó nhiều nhất với chúng em không ai khác chính là cô giáo Bùi Diệu Thu, cô đã chủ nhiệm chúng em từ lớp 4A1 và lên lớp 5A1. Gần 2 năm qua, dịch bệnh Covid-19 đã ảnh hưởng rất nhiều đến việc học tập của chúng em, việc học trực tuyến khiến cô giáo và chúng em gặp rất nhiều khó khăn, nhưng cô giáo là người vất vả nhất. Hằng ngày, cô phải vào lớp học

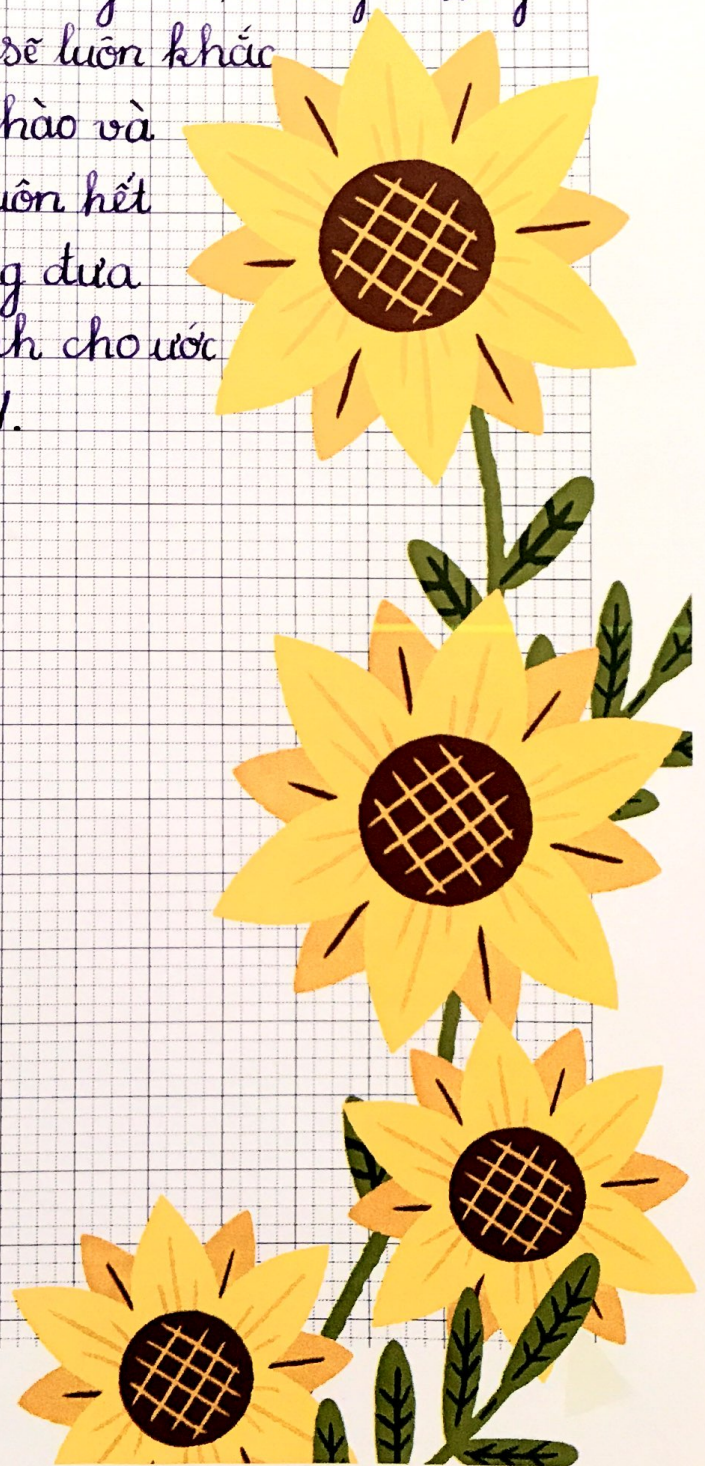
online từ rất sớm vừa để điểm danh, vừa đồng viên, hướng dẫn, giải đáp, giúp đỡ chúng em khi việc kết nối trực tuyến gặp sự cố, mỗi bài giảng của cô đều phải chuẩn bị cẩn thận hơn, kỹ lưỡng hơn. Em luôn cảm nhận thấy mỗi ngày qua, trong từng bài giảng, từng tiết học, cô giáo luôn nỗ lực để truyền đến chúng em thật nhiều kiến thức và hơn tất cả là tấm lòng của cô lo lắng dành cho chúng em khi việc học trực tuyến còn phải kéo dài vì dịch bệnh chưa được đẩy lùi và chúng em chưa được đến trường để rả vào lòng cô, để lại được riu rít bên cô, được nghe tiếng cô trực tiếp giảng bài và nụ cười hạnh phúc của cô mỗi khi chúng em giành nhiều điểm 9, 10.

Ôi! Những kỷ niệm thật khó quên làm sao, những kỷ niệm ấy đã là một phần trong chặng đường học tập của em.

Ngôi trường Tiểu học Đỗ thị Việt Hùng
thân thương, giây phút em phải xa mái
trường mỗi ngày thêm gần, những kỷ
niệm buồn vui cùng với thầy, cô và bạn bè
dưới mái trường, mai này dù cho đi đến nơi đâu,
em mãi luôn nhớ về nơi đây và em biết nơi đó
thầy, cô luôn dõi theo chúng em, mong chúng
em trưởng thành. Em sẽ luôn khắc
ghi niềm hạnh phúc, tự hào và
lòng biết ơn thầy, cô đã luôn hết
lòng, tận tâm thầm lặng đưa
con đò tri thức chắp cánh cho ước
mơ của chúng em bay cao.1.

CHÀO MỪNG NGÀY NHÀ GIÁO VIỆT NAM 20/11

02

CUỘC THI

NHỮNG KỶ NIỆM SÂU SẮC
VỀ THẦY CÔ GIÁO
VÀ MÃI TRƯỞNG MẾN YÊU

